

LV

LV

LV

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 13.11.2008
COM(2008) 771 galīgā redakcija

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI

Koģenerācija kā enerģijas taupīšanas līdzeklis Eiropā

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI

Koģenerācija kā enerģijas taupīšanas līdzeklis Eiropā

1. IEVADS

Šī paziņojuma galvenais mērķis ir informēt par koģenerācijas pašreizējo statusu un piedāvāt iespējas to attīstīt. Ar šo Komisija iesniedz ziņojumu saskaņā ar Direktīvu 2004/8/EK¹ par koģenerāciju, jo īpaši par koģenerācijas potenciālu un dalībvalstu sasniegumiem šī potenciāla izmantošanā. Diemžēl ziņojums nav pilnīgs, jo direktīvas ieviešana aizkavējās, un pašlaik ir pieejami tikai dažu valstu nacionālie ziņojumi². Ziņojums sniedz ieskatu, kā nākotnē paātrināt procesu un uzlabot koģenerācijas potenciālu Eiropā.

2. KAS IR KOĢENERĀCIJA UN KĀDA IR TĀS LOMA ES ENERĢIJAS PORTFELĪ?

Daudzas elektroenerģijas ražošanas tehnoloģijas rada nelietderīgo siltumu, bieži vien dzesēšanas iekārtās un apdraudot vidi. Pašlaik Eiropas Savienībā vidējā elektroenerģijas ražošanas efektivitāte tradicionālajās termoelektrostacijās ir aptuveni 40 %³. Ja izmantotu nelietderīgi saražoto siltumu, tad koģenerācijas staciju vidējā efektivitāte gandrīz dubultotos.

Ierobežojošs apstāklis var būt pieprasījuma trūkums pēc nelietderīgi saražotā siltuma, siltuma slodze. Pietiekoša siltuma slodze parasti ir centralizētajā siltumapgādē vai rūpnieciskajos procesos.

Koģenerācija ir ļoti efektīva enerģijas tehnoloģija, kas salīdzinājumā ar citām tehnoloģijām var nodrošināt enerģijas ietaupīšanu. Papildus tam, tā kā koģenerācijas stacijām jābūt pietiekoši tuvu galapatērētājiem, iedzīvotājiem vai rūpniecībai, enerģijas pārvades un sadales zudumi ir niecīgi. Koģenerācijai var izmantot daudz enerģijas avotu, tādus kā akmeņogles un dabasgāzi, kā arī atjaunojamās enerģijas avotus⁴. Koģenerāciju var izmantot ar dažādu jaudu, sākot no viena kilovata mikrokoģenerācijas ražošanas privātmājām līdz simtiem megavatu centralizētajā siltumapgādē un rūpnieciskajās ražotnēs.

2006. gadā no ES enerģijas galapatēriņa⁵ koģenerācija veidoja 13,1 %, šis rādītājs neliecina par būtiskiem uzlabojumiem⁶. Būtiskas ir atšķirības valstu starpā – no tuvu nullei līdz vairāk nekā 40 % Dānijā un Somijā (skatīt 1. tabulu).

¹ 2004. gada. 11. februāra Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/8/EK par tādas koģenerācijas veicināšanu, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu iekšējā enerģijas tirgū; saukta arī par Koģenerācijas direktīvu.

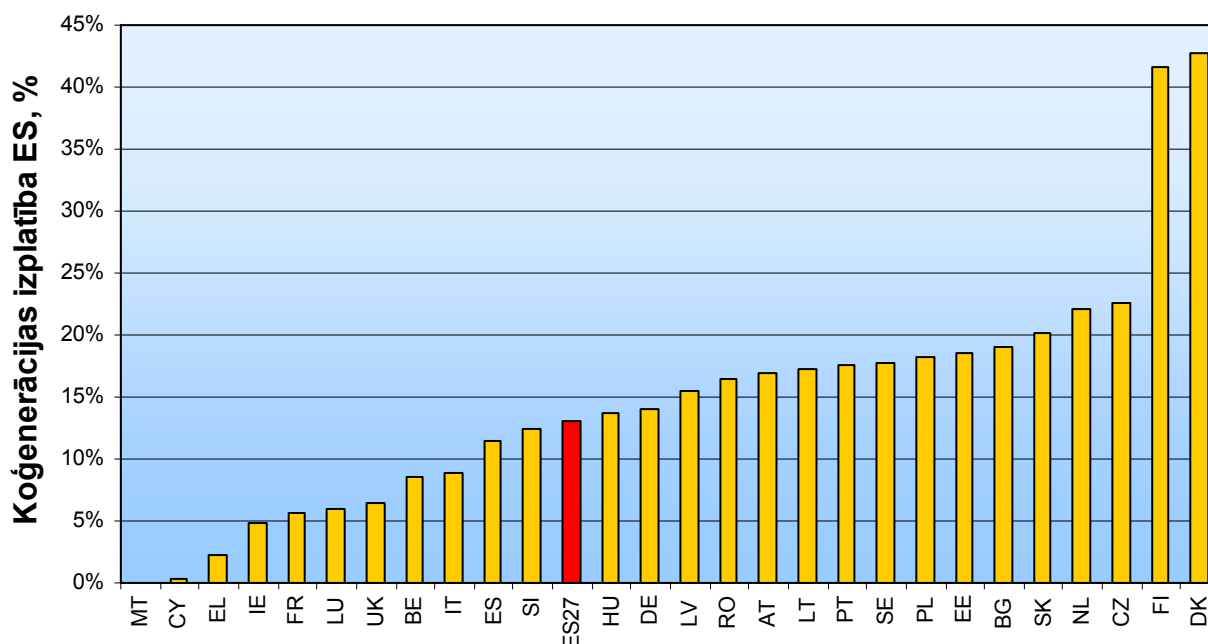
² Tikai 8 dalībvalstis ir iesniegušas ziņojumus, kas ietver visu prasīto informāciju (progresā ziņojums, nacionālais potenciāls, izcelsmes apliecinājums un šķēršļi): BE, DK, DE, EE, PL, SI, SK un UK.

³ Šajā dokumentā ir izmantota Eurostat statistika, ka vien nav norādīts cits avots.

⁴ Enerģijas avoti ES 27 (2006): 38 % gāze, 34 % cietais kurināmais, 12 % atjaunojamā enerģija, 6 % nafta, 10 % citi.

⁵ Neskaitot transporta nozarē patērēto enerģiju

Koģenerācijas enerģijas īpatsvars galapatēriņā (2006)

1. attēls: Koģenerācijas enerģijas īpatsvars dalībvalstīs enerģijas galapatēriņā (Eurostat - 2006)

Koģenerācijas elektroenerģijas jauda 27 ES dalībvalstīs ir aptuveni 100 GW, kas veido 13,6 % no kopējās ES 27 elektroenerģijas jaudas. Saražotā koģenerācijas elektroenerģija ES 27 sasniedz 366 TWh, t.i. 10,9 % no kopējās 2006. gadā saražotās elektroenerģijas⁷. Ražošanas līmenis dalībvalstu starpā ir ļoti atšķirīgs, no 0,3 % Kiprā līdz vairāk nekā 40 % Latvijā un Dānijā.

Ieguvumi no koģenerācijas procesā ietaupītās elektroenerģijas ES 27 šobrīd veido aptuveni 35 Mtoe gadā, kas ir vienāds ar kopējo iekšzemes patēriņu Austrijā. CO₂ samazinājums ir aptuveni 100 Mt gadā⁸.

Koģenerācija ir elektroenerģiju taupoša tehnoloģija, kas šobrīd veido ap 2 % no izvirzītā mērķa sasniegt 20 % ikgadējo primārās enerģijas ietaupījumu līdz 2020. gadam.

3. KOĢENERĀCIJAS LOMA ES ENERĢĒTIKAS POLITIKĀ

ES ir izvirzījusi ambiciozus enerģētikas un klimata politikas mērķus par 20 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, par 20 % palielināt atjaunojamās enerģijas īpatsvaru un līdz 2020. gadam ietaupīt 20 % enerģijas. Eiropas enerģētikas politikas mērķis ir veicināt piegādes drošību, ilgtspējīgu attīstību un konkurētspēju. Koģenerācijai var būt izšķiroša nozīme minēto mērķu sasniegšanā, veicinot enerģijas drošību, ilgtspējīgu enerģiju, labāku vidi un cīnoties ar klimata izmaiņām. Papildus minētajam koģenerācija veido tehnoloģijas prasmes Eiropā ar

⁶ Koģenerācijā saražotās enerģijas daļa bija 12,0 % 2004. gadā (ES 25) un 13,2 % 2002. gadā (ES 15)

⁷ Koģenerācijā saražotās elektroenerģijas daļa bija 10,2 % 2004. gadā (ES 25) un 14,1 % 2002. gadā (ES 15)

⁸ 1 Mtoe liels kurināmā patēriņš rada aptuveni 3 MtCO₂ emisiju.

pieaugošām eksporta iespējām, sekmējot Eiropas konkurētspēju un attīstot ekonomiku gan vietējā, gan reģionālā līmenī. Šo iemeslu dēļ ir izstrādāta koģenerācijas direktīva — normatīvā bāze augstas efektivitātes koģenerācijas veicināšanai.

Koģenerācijas direktīvā ir apzināti ieguvumi, ko šī tehnoloģija var sniegt, un noteikti principi, kā dalībvalstis var to atbalstīt. Atbalsta shēmām, tādas kā finanšu atbalsts, elektrotīklu pieejamība un tarifi, kā arī administratīvās procedūras, kas veicina koģenerācijas enerģijas pieaugošu izplatīšanos tirgū, jāpiemēro šajā direktīvā noteiktie valsts atbalsta noteikumi. Lai nodrošinātu veicinātās tehnoloģijas energoefektivitāti, direktīvā ir ieviests termins "lietderīgais siltums". Šī termina definīcija ir ieviesta tāpēc, lai nodrošinātu enerģijas taupīšanu, nevis konkrētas tehnoloģijas popularizēšanu.

Direktīvā būtiska loma ir izcelsmes apliecināšanai. Līdzīgi kā atjaunojamo resursu jomā, izcelsmes apliecināšanu ievieša, lai enerģijas patērētājiem tiktu sniegta pārredzama informācija par elektroenerģijas avotiem, un ražotāji varētu apliecināt, ka viņu pārdotā elektroenerģija ir saražota augstas efektivitātes koģenerācijas režīmā. Izcelsmes apliecinājumu izdod katras dalībvalsts pilnvarota iestāde. Dalībvalstīm ir savstarpēji jāatzīst šāds apliecinājums. Ir jāturpina darbs pie izcelsmes apliecinājuma saskaņošanas procesa, un nepieciešams noteikt to formātu un atbildību par apliecinājumu izdošanu.

Izcelsmes apliecinājums norāda augstas efektivitātes koģenerācijas saražotās elektroenerģijas daudzumu. Lai varētu noteikt šīs elektroenerģijas daudzumu, Komisija ir izstrādājusi vadlīnijas⁹ koģenerācijas saražotās elektroenerģijas aprēķināšanai.

Direktīva uzliek par pienākumu Komisijai un dalībvalstīm sniegt ziņojumus. Šis paziņojums izpilda dažus no minētajiem uzdevumiem.

4. KĀDI IR MŪSU SASNIEGUMI KOĢENERĀCIJAS VEICINĀŠANĀ?

ES pasākumi

2004. gadā tika pieņemta koģenerācijas direktīva. Tā tiek īstenota, tomēr daudz lēnāk, nekā sākotnēji paredzēts. Lielākās problēmas sagādāja darbs pie koģenerācijas elektroenerģijas aprēķināšanas vadlīnijām. Šobrīd, pamatojoties uz izvērstām dalībvalstu un Komisijas diskusijām, šīs vadlīnijas ir izstrādātas. Viena no būtiskākajām vadlīniju sastāvdaļām bija 2006. gadā pieņemtais lēmums par saskaņotu efektivitātes atskaites vērtību noteikšanu atsevišķai elektroenerģijas un siltuma ražošanai¹⁰.

Šobrīd 22 dalībvalstis ir transponējušas daļu no koģenerācijas direktīvas un ar to saistīto Komisijas lēmumu par atskaites vērtībām. Dalībvalstīs, kur tas līdz šim nav paveikts, aizkavēšanās visbiežāk ir saistīta ar īpatnībām valsts tiesiskajā sistēmā, kas paredz vienā likumdošanas procesā transponēt direktīvu un ar to saistītos sekundāros tiesību aktus. Šis process nebija iespējams pirms vadlīniju pieņemšanas 2008. gada novembrī

Arī citiem Kopienas tiesību aktiem būs ietekme uz koģenerāciju ES. No pašreizējiem politikas instrumentiem būtu minami šie:

⁹ Komisijas lēmums [tiks pieņemts 2008. gada novembrī].

¹⁰ Komisijas lēmums 2007/74/EK.

- Energopakalpojumu direktīva¹¹ ietver noteikumus, kas var atbalstīt mikrokoģenerācijas attīstību, piemēram, popularizējot modernizētus skaitītājus¹². Saskaņā ar šo direktīvu, koģenerācija ir jāiekļauj Valsts energoefektivitātes rīcības plānā kā enerģijas taupīšanas līdzeklis.
- Ēku energoefektivitātes direktīva¹³ – attiecībā uz jaunām ēkām, kuru kopējā lietderīgā platība pārsniedz 1000 m², jānodrošina, ka tehniskā, vides un ekonomiskā pamatojumā iekļautas koģenerācijas, centralizētās vai kopīgās apkures vai dzesēšanas sistēmas („alternatīvas sistēmas”). Šīs direktīvas pārstrādātā redakcija piedāvā atcelt 1000 m² sliekšni jaunām ēkām.
- Kopienas vadlīnijas attiecībā uz valsts atbalstu dabas aizsardzībai¹⁴ atļauj finansiāli atbalstīt ieguldījumus un saimnieciskās darbības izmaksas augstas efektivitātes koģenerācijas staciju izveidošanai un darbībai, kā arī ieguldījumus augstas efektivitātes centralizētās siltumapgādes atbalstam. Pamatprincips nosaka, ka jābūt primārās enerģijas ietaupījumam, kā rezultātā samazinās CO₂ emisijas. Pašlaik dalībvalstis pielāgo jaunajiem noteikumiem savas atbalsta shēmas.
- Atjaunojamās enerģijas direktīvas projekts pirmo reizi piedāvā Eiropas normatīvo aktu, kas ietver no atjaunojamiem resursiem ražotu siltumapgādi un dzesēšanu. Saskaņā ar šo direktīvu Nacionālajos rīcības plānos ir jānosaka mērķis, kādu īpatsvaru līdz 2020. gadam siltumapgādei un dzesēšanai veidos no atjaunojamiem resursiem saražotā elektroenerģijā. Lai šos mērķus sasniegtu, dalībvalstu stratēģijās jāiekļauj koģenerācija, kas balstīta uz atjaunojamiem resursiem.

Dalībvalstu ziņojumi

Koģenerācijas direktīva uzliek dalībvalstīm pienākumu ziņot par koģenerācijas potenciālu un administratīvām struktūrām, kas izveidotas koģenerācijas veicināšanai. Papildus minētajam tām reizi četros gados ir jāziņo par koģenerācijā sasniegto un jāsniedz atbilstoša statistika. Līdz šim tikai 11 dalībvalstis ir iesniegušas analīzi par valsts potenciālu. Šajos ziņojumos pārsvarā ievērotas tās analīzes vadlīnijas, ko noteikusi direktīvas Komiteja.

Iesniegtie ziņojumi nesniedz pietiekoši skaidru informāciju un skaitļus, kuri būtu loģiski salīdzināmi. Tādējādi ir grūti izveidot pilnīgu pārskatu par koģenerācijas potenciālu ES kopumā. Tomēr ir skaidrs, ka koģenerācijas jaudu var ievērojami paaugstināt, bet tas prasa, lai dažas dalībvalstis pievērs vairāk uzmanības politikai un pilda koģenerācijas direktīvā noteiktos pienākumus.

Pašlaik valstīs ar salīdzinoši augstu koģenerācijas kapacitātes īpatsvaru ir relatīvi augsts centralizētās siltumapgādes īpatsvars. Eiropā centralizētai siltumapgādei nav ātrs pieauguma temps, koģenerācijas veicināšana palīdzētu attīstīt centralizēto siltumapgādi tajās dalībvalstīs, kur tā vēl nav attīstīta. Koģenerācijas izmantošana ražošanas nozarēs sniedz iespēju attīstīt šo

¹¹ 2006. gada 5. aprīļa Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/32/EK par enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energoefektivitātes pakalpojumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 93/76/EEK.

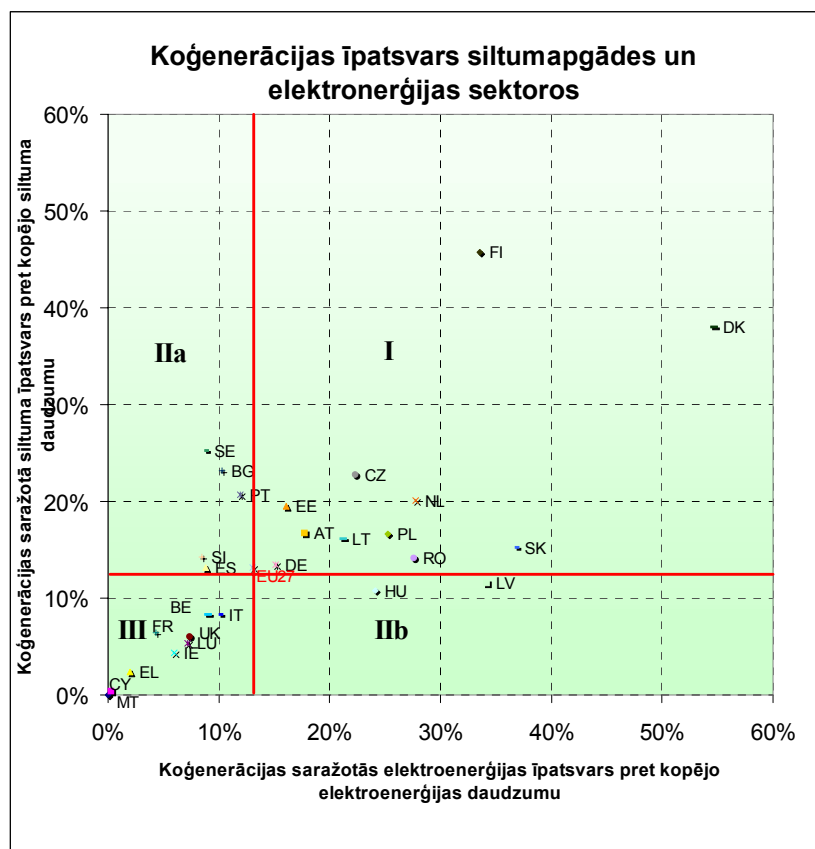
¹² Direktīvas 2006/32/EK 13. pants.

¹³ 2002. gada 16. decembra Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti.

¹⁴ OV C 82, 1.4.2008, 1. lpp.

tehnoloģiju. Koģenerācijas nākotnes potenciāls valstu energobilancē ir galvenokārt atkarīgs no centralizētās siltumapgādes un rūpniecisko izmantojumu attīstības.

Attiecībā uz koģenerācijas īpatsvaru¹⁵ elektroenerģijas un siltumapgādes sektoros dalībvalstis ar iedalīt četras grupās jeb kategorijās, ņemot vērā dalībvalsts situāciju attiecībā pret 27 dalībvalstu vidējo rādītāju. Vislabākā situācija attiecībā uz koģenerāciju ir tām dalībvalstīm, kur ir augsts gan siltuma, gan elektroenerģijas ražošanas līmenis, atbilstoši 2. attēla sektoram Nr. I.

2 . attēls: Koģenerācijas īpatsvars siltumapgādes un elektroenerģijas sektoros

Dalībvalstu ziņojumi atklāj dažas raksturīgākās grūtības koģenerācijas sektora attīstībā (saistītas ar nelielu un/vai sarūkošu pieprasījumu pēc koģenerācijas, un šīs tehnoloģijas ekonomiskais neizdevīgums). Piemēram:

- koģenerācijai nepieciešams tuvu esošs lietderīgā siltuma pieprasījums;
- apjomīgi ieguldījumi un fiksētās koģenerācijas izmaksas rada zemu peļņas procentu un ilgstošu atmaksāšanās periodu;
- sarūkošs siltuma pieprasījums ēkā ietekmē koģenerācijas izmantošanu centralizētā siltumapgādē.

¹⁵ ESTAT – 2006. gada dati.

Dalībvalstu ziņojumos par valstu potenciālu minēti arī **šķēršļi**. Tie gan nav konstatēti visās valstīs, kuras līdz šim iesniegušas ziņojumus, bet minēti ir:

- neskaidri ilgtermiņa plāni attiecībā uz valsts atbalstu; sarežģīts tiesiskais regulējums (valsts/reģionālā līmeņa); sarežģītas un laikietilpīgas administrēšanas procedūras; citu normatīvo aktu ietekme; un
- tīkla savienojumu pieejamība par saprātīgu cenu, laiks un izmaksas, kas nepieciešamas tīkla pielāgošanai koģenerācijas elektroenerģijas vajadzībām; nelabvēlīgi apstākļi elektroenerģijas rezerves piegādēm no tīkla.

Ar koģenerācijas direktīvas palīdzību var novērst vairākus minētos šķēršļus un tādējādi tās pilnīga transponēšana palīdzētu dalībvalstīm sasniegt augstāku koģenerācijas potenciālu.

Lai gan lielāka interese ir izrādīta par centralizēto dzesēšanu, koģenerācijas ražoto siltumu šim mērķim izmanto reti. Lai gan tehniski iespējams, šis process nav efektīvs. Tādējādi netiek prognozēts, ka centralizētai dzesēšanai būs liela ietekme uz koģenerācijas turpmāko attīstību.

Lai gan trūkst aptverošu datu, pazīmes liecina, ka pieaugoša izplatīšanās tirgū ir mikro un maza mēroga koģenerācijas stacijām, piemēram, dzīvojamo māju sektorā. Tomēr dalībvalstu ziņojumi lielākoties ietver ierobežotu informāciju par mikrokoģenerācijas potenciālu nākamajās desmitgadēs.

- Pilnīgai direktīvas īstenošanai Komisijas ir izstrādājusi sekundāros tiesību aktus
- Dalībvalstis transponē Koģenerācijas direktīvu, tomēr nav aktīvas ziņotājas
- Potenciāls varētu būt lielāks, ja nepastāvētu administratīvie un citi šķēršļi

5. TURPMĀKĀ VIRZĪBA

Koģenerācijai ir nozīmīga loma energoefektivitātes sekmēšanā un visu ES enerģētikas un klimata politikas mērķu sasniegšanā. Šī iemesla dēļ ir izstrādāta normatīvā bāze augstas efektivitātes koģenerācijas veicināšanai. Šo normatīvo aktu un jo īpaši Koģenerācijas direktīvas ieviešana nav noritējusi tik raiti, kā plānots. Dalībvalstīm būtu steidzami jārikojas, lai nekavējoties ieviestu normatīvos aktus, jo visi būtiskākie nosacījumi ir noteikti divos iepriekš minētajos Komisijas lēmumos par saskaņotu efektivitātes atskaites vērtību noteikšanu atsevišķai elektroenerģijas un siltuma ražošanai¹⁶ un par vadlīnijām koģenerācijas saražotās elektroenerģijas aprēķināšanai¹⁷. Tāpat ir ārkārtīgi svarīgi, lai saskaņā ar normatīvajiem aktiem visas valstis ziņotu par koģenerācijas potenciālu un ieviestajām administratīvajām struktūrām. Jāturpina ziņot par sasniegumiem un statistiku.

Komisija turpinās atbilstoši savai kompetencei sekot līdzi paveiktajam darbam attiecībā uz direktīvu. Turpinās **pastāvīga ieviešanas uzraudzība**. Nepieciešamības gadījumā Komisija

¹⁶ Komisijas Lēmums 2007/74/EK.

¹⁷ Komisijas Lēmums [tiks pieņemts 2008. gada novembrī].

ierosinās pārkāpuma procedūras, lai nodrošinātu šo normatīvo aktu pareizu ieviešanu. Papildus minētajam varētu tikt ieviesti citi atbalsta pasākumi, kas palīdzētu dalībvalstīm. Saskaņotas rīcības modelis ir izrādījies noderīgs vairākās direktīvās. Tas sniedz dalībvalstīm iespēju risināt normatīvo aktu ieviešanas problēmas kopīgi ar citām dalībvalstīm un Komisiju. Lai sniegtu atbalstu dalībvalstīm, to varētu piemērot arī šajā gadījumā.

Koģenerāciju ietekmē arī **citu līdzīgu enerģētikas pasākumu attīstīšana**. Mikrokoģenerācija: katlu energomarkējums un īstenošanas pasākumi saskaņā ar Ekodizaina direktīvu 2009. gadā. Liela mēroga koģenerācija: priekšlikums par grozījumiem Emisijas kvotu tirdzniecības direktīvā¹⁸ un priekšlikums Atjaunojamo enerģijas avotu direktīvai¹⁹, kas noteiks atvieglotu emisijas samazinājumu aprēķināšanas kārtību koģenerācijas stacijām, kas izmanto atjaunojamo avotu kurināmo.

2006. gada Energoefektivitātes rīcības plāns iekļāva dažus koģenerācijas atbalsta pasākumus. 2008. gadā Eiropas Komisija veica vairākus pētījumus. Pētījumu rezultāti — saskaņota elektronisku koģenerācijas izcelsmes apliecinājumu sistēmas izveidošana, minimālo efektivitātes prasību izstrādāšana centralizētām siltumapgādes un dzesēšanas sistēmām un minimālo efektivitātes prasību noteikšana mazajām koģenerācijas stacijām — liecina par tiem politikas pasākumiem, pie kuriem jāturpina strādāt.

2009. gadā Komisija izvērtēs Energoefektivitātes rīcības plānu ar mērķi to aktualizēt. Šajā kontekstā varētu tikt izvērtēti iespējamie priekšlikumi un idejas attiecībā uz koģenerāciju. Šajā posmā tiks ņemta vērā pilsētu būtiskā loma Eiropas un pasaules enerģētikas politikā. 2030. gadā aptuveni 80 % Eiropas iedzīvotāju dzīvos un strādās pilsētas teritorijās. Plašas pilsētas teritorijas ar lielu enerģijas patēriņu sniedz vislabākās iespējas topošajiem Eiropas energoefektivitātes ieguldījumiem. Šādās teritorijās koģenerācijas dzīvotspēju un pamatotību palielina plašu centralizēto siltumapgādes sistēmu tuvums un būtisks elektroenerģijas pieprasījums, kas saistīts ar lielu galapatērētāju skaitu. Papildus tiesību aktiem turpmāk jāturpina atbalsta pasākumi, piemēram, Pilsētas mēru pakts, kas palīdzēs attīstīt koģenerāciju pilsētas teritorijās.

Turklāt koģenerācija kā decentralizēta tehnoloģija veicina vietējo un reģionālo attīstību un sekmē vietējo nodarbinātību. Laukos un izolētās teritorijās koģenerācija, it īpaši izmantojot atjaunojamās enerģijas avotus, piedāvā ekonomikas attīstības iespējas un jaunas darba vietas.

Energoefektivitātes rīcības plāna atjaunotā redakcija varētu izvērtēt Nacionālo energoefektivitātes darbības plānu turpmāko lomu. Šiem plāniem jābūt vadošajiem politikas dokumentiem, kas aptver visus energoefektivitātes pasākumus, tajā skaitā koģenerāciju. Tajos jāietver vispārējā politika valstī un jākalpo par vienotu ziņojumu Komisijai. Tādējādi dalībvalstu valdībām būtu mazāk administratīvo pienākumu.

Valstu ziņojumi par koģenerāciju atklāja dažus pastāvīgus šķēršļus koģenerācijas izplatībai. Daudzus no tiem dalībvalstis varētu atrisināt nekavējoties. Piemēram, liela nozīme energoefektivitātes veicināšanā, arī koģenerācijā, ir vienkāršai administrēšanas kārtībai un pārredzamām atbalsta shēmām. Visām ieinteresētajām pusēm palīdzētu kopēji tīkla piekļuves

¹⁸ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, lai pilnveidotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu, COM(2008)16 galīgā redakcija.

¹⁹ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par atjaunojamās enerģijas saražotās elektroenerģijas izmantošanas veicināšanu, COM(2008)19 galīgā redakcija.

noteikumi. Dabiski, ka publiskā sektora kompetencē ietilpst teritorijas plānošana, kas ir sākumpunkts centralizētajiem siltumtīkliem. Ierobežota tīkla piekļuve un starpsavienojumi ierobežo koģenerācijas tehnoloģiju pieaugumu, it īpaši tajā dalībvalstīs, kur tīkla drošības principu dēļ nesen pieņemti stingrāki ekspluatācijas noteikumi.

- Dalībvalstīm jāpabeidz Koģenerācijas direktīvas ieviešana
- Komisija uzrauga ieviešanu un nodrošina atbalstu
- Energoefektivitātes rīcības plāna atjaunotā redakcija ietvers iespējamus papildus pasākumus

6. SECINĀJUMS

Komisija uzskata Koģenerācijas direktīvu par nozīmīgu mehānismu, kas Eiropai palīdz reaģēt uz enerģētikas izaicinājumiem. Ieviešanas uzraudzība turpinās, neskatoties uz to, ka dalībvalstu ziņojumi nav iesniegti vai iesniegti novēloti, Komisija apzinās administratīvos un citus šķēršļus, kas kavē koģenerācijas attīstību. Komisija jau risina dažus no tiem, piemēram, saskaņotas efektivitātes atskaites vērtības izveidošana un Komisijas vadlīniju pieņemšana par koģenerācijas elektroenerģijas aprēķināšanu. Tomēr arī dalībvalstīm būtu jāvelta vairāk pūļu koģenerācijas attīstības nodrošināšanai.

Komisijas turpinās uzraudzīt šo procesu un piedāvās turpmākus priekšlikumus, ja tas būs nepieciešams koģenerācijas veicināšanai. Pirmkārt, 2009. gadā Komisija izvērtēs Energoefektivitātes rīcības plānu, izveidojot aktualizētu redakciju.

Koģenerācija palīdz Eiropas Savienībai virzīties tuvāk tās mērķiem enerģētikas jomā. Tā ir pārbaudīts līdzeklis energoefektivitātes palielināšanai un ietaupīšanai. Samazinot CO₂ emisiju un zudumus tīklos, tā palīdz cīnīties ar klimata pārmaiņām. Turklāt attīstot augstas efektivitātes koģenerācijas tehnoloģijas eksporta vajadzībām, koģenerācija var veicināt konkurētspēju un dot ieguldījumu ekonomikas attīstībā, radot izaugsmi un darbavietas. ES tādējādi ir svarīgi nodrošināt un izmantot koģenerācijas potenciālu visās dalībvalstīs.